

Arrest

nr. 210 545 van 4 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN DE COTTE
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 24 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juli 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL *loco* advocaat E. VAN DE COTTE en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u etnisch Rom en bent u afkomstig uit Podujevo, district Pristina, Kosovo. U verklaarde over geen enkele nationaliteit te beschikken en u niet weet of u er een kan bekomen. Uw ouders zijn S.H. (...) en I.G. (...) (o.v. X), u heeft vijf broers en twee zussen: A. (...) (o.v. 6.697.914) is minderjarig en verblijft bij uw moeder, A. (...) (o.v. X) woont in Wetteren, A. (...) (o.v. 6.522.547) verblijft in België, N. (...) en B. (...) wonen in Duitsland, J. (...) is gehuwd en woont in Servië, K. (...) (o.v. X) vergezelt u bij uw asielaanvraag. Samen met uw familie ontvluchtte u Kosovo tijdens de oorlog van 1999. U ging in Krusevac, Servië wonen. Na een jaar of anderhalf jaar in Servië, huwde u met I.B. (...) en ging bij zijn familie in Sarajevo wonen. Toen u 26 of 28 jaar oud was overleed uw echtgenoot. U bleef nog een jaar of anderhalf bij de familie van uw echtgenoot wonen, tot u te weten kwam waar uw

familie woonde. U reisde naar België en vond uw familie terug. Daarna vertrok u naar Duitsland en u vroeg er asiel aan. Uw moeder kwam ook naar Duitsland en vond u in het asielcentrum terug. U verbleef een tweetal jaar in Duitsland en kwam vervolgens met uw familie terug naar België, waar u asiel aanvraagde op 3 oktober 2017. Uw moeder diende op hetzelfde moment haar tweede asielaanvraag in en uw zus K. (...) haar eerste asielaanvraag als volwassene. U kan niet naar Kosovo terugkeren omdat u angst heeft ten gevolge van uw herinneringen aan de oorlog en omdat u daar niemand heeft, en u kan niet naar Servië terugkeren omdat u er niemand leeft en er geen goed leven zou kunnen hebben. U legde geen documenten neer.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden verwezen naar uw verklaringen dat u niet beschikt over het Kosovaarse staatsburgerschap en u niet weet of u dit kan bekomen (CGVS I, p. 3, 8-9). Er wordt echter vastgesteld dat uw zus een kopie neerlegde van de Kosovaarse identiteitskaart van uw vader, die werd afgegeven op 1 oktober 2012 en die erop wijst dat uw vader beschikte over de Kosovaarse nationaliteit. Gelet op het gegeven dat uw vader Kosovo ontvluchtte in 1999 en rekening houdend met de Kosovaarse nationaliteitswetgeving, verkreeg uw vader de Kosovaarse nationaliteit op basis van artikel 32 paragraaf 1 van de Kosovaarse wet op het burgerschap (wet No. 04/L-2015, 31.07.2013) dat stelt dat elke persoon die op 1 januari 1998 staatsburger was van de federale republiek Joegoslavië en op dat moment woonde in Kosovo aanspraak kan maken op de Kosovaarse nationaliteit. Paragraaf 2 van dat wetsartikel stelt dat hetzelfde geldt voor afstammelingen van zij die onder paragraaf 1 worden bedoeld. Dit wil zeggen dat, indien uw vader aanspraak kon maken op de Kosovaarse nationaliteit, er geen enkele reden is om aan te nemen dat u op deze nationaliteit geen aanspraak zou kunnen maken. U verklaarde immers dat u in het verleden in het bezit was van een geboorteakte (CGVS II, p. 5), en dat het dus mogelijk is voor u om aan te tonen wie uw ouders zijn. Hierop gewezen en gevraagd of u Kosovaarse identiteitsdocumenten zou kunnen verkrijgen, zei u dat u het niet wist (CGVS II, p. 8). U heeft tot op heden nog nooit enige poging ondernomen om te onderzoeken of u Kosovaarse identiteitsdocumenten zou kunnen bekomen, en uw ouders hebben dat ook niet in uw plaats gedaan (CGVS II, p. 8). Er kan dan ook worden verondersteld dat u wel degelijk over de Kosovaarse nationaliteit kan beschikken indien u hiervoor de nodige administratieve stappen onderneemt. Daarenboven wordt vastgesteld dat uw moeder bij haar eerste asielaanvraag een kopie neerlegde van haar Servische geboorteakte, afgegeven op 25 februari 2010 in de gemeente Urosevac (Ferizaj), en van de Servische geboorteaktes van uw jongere zus K. (...) en broers N. (...) en B. (...), afgegeven op 19 februari 2010 (plaats van afgifte onleesbaar). Op de geboorteaktes van uw broers en zus staat genoteerd dat zij de Servische nationaliteit hebben en wordt een JMBG-nummer (een persoonlijk nationaal nummer van Servië) vermeld. Hieruit blijkt dan ook dat uw jongere zus en broers over de Servische nationaliteit beschikken. Uit het dossier van uw oudere broer A. (...) blijkt dat hij eveneens over de Servische nationaliteit beschikt. Er is dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat u als enige niet correct bij de Servische autoriteiten zou zijn aangegeven en niet over de Servische nationaliteit zou beschikken. Hierop gewezen, erkende u dat uw ouders u hebben ingeschreven en ontkende u niet dat u over de Servische nationaliteit zou kunnen beschikken (CGVS II, p. 8-9). Uit niets blijkt dan ook dat u niet (meer) zou beschikken over de Servische nationaliteit.

Wat uw verklaringen betreft dat u niet naar Kosovo kan terugkeren omdat u bang bent vanwege uw herinneringen aan de oorlog en u er geen plaats meer heeft (CGCS, p. 9), dient te worden verwezen naar de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal, waaruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Uit een doorgedreven en continue opvolging van de situatie ter plaatse is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van de RAE in Kosovo wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt als overwegend stabiel en kalm omschreven. In het algemeen bestaan er geen veiligheidsrisico's voor RAE om terug te keren naar Kosovo. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal toont voorts aan dat heel wat RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo zich in een moeilijke socio-

economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de RAE (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Kosovo, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Kosovaarse overheid respecteert evenwel de rechten van de etnische minderheden en de regering heeft zich gewijd aan een uitvoerige bescherming van minderheden. Via een strategie en een actieplan, eerst voor de periode 2009-2015 en actueel voor de periode 2017-2021, tracht ze de toestand en de re-integratie van de RAE in Kosovo te verbeteren. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie ervan, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat diverse gemeenten in Kosovo intussen ook lokale actieplannen voor de integratie van de RAE hebben aangenomen. Tevens zijn er in Kosovo meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Kosovaarse context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Kosovo hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan aangenomen kan worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Kosovaarse autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Er kan nog worden toegevoegd dat er geen enkele reden is waarom u, indien u naar Kosovo zou terugkeren en aldaar problemen zou kennen, geen beroep zou kunnen doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Internationale bescherming kan slechts worden toegekend wanneer blijkt dat alle nationale beschermingsmodaliteiten, waarvan redelijkerwijze kan worden verwacht dat men hierop eerst een beroep doet, uitgeput zijn. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Kosovo maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Kosovaarse autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De informatie maakt duidelijk dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gebracht, ze op afdoende wijze actie onderneemt. Niettegenstaande de politie moeite heeft met het bestrijden van complexe misdaden, wat volgens de Europese Commissie te wijten is aan een zwakke informatiegestuurde politiezorg, oordeelt de Europese Commissie dat de onderzoekscapaciteit van de Kosovaarse politie over het algemeen goed is. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie en los van enige inmenging behandeld. Elke burger van Kosovo kan zich indien nodig in vertrouwen wenden tot de Kosovaarse politie. De verbeterde functionering en de multi-etnische samenstelling van de KP hebben geleid tot een groeiend vertrouwen van de bevolking in het werk van de politie. De rechtsgang in Kosovo biedt, ondanks de inspanningen die nog geleverd moeten worden, in het algemeen, en ook voor minderheden, de nodige rechtsbescherming. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Kosovaarse politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan bij het politie-inspectoraat van Kosovo en de ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Er kan tot slot nog op gewezen worden dat meerdere lokale en internationale gouvernementele en niet-gouvernementele organisaties toezien op de naleving van de mensenrechten

in Kosovo en dat kosteloze rechtshulp beschikbaar is. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet.

Aangaande Servië verklaarde u dat u er niemand heeft, het leven er duur is en men er geen goed leven kan hebben (CGVS II, p. 9). De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal toont aan dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. In dit verband werd in 2016 een nieuwe strategie voor de sociale inclusie van de Roma voor de periode 2016-2025 aangenomen. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategie, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Voorts kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat met de steun van de Europese Unie talrijke nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissaris voor de Bescherming van de Gelijkheid, die reageert op klachten van discriminatie en mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Daarenboven wordt opgemerkt er geen enkele concrete reden is waarom u, in het geval van problemen bij terugkeer in Servië, geen beroep zou kunnen doen op de in Servië aanwezige autoriteiten. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, is de

geboekte vooruitgang aanzienlijk te noemen en is de transparantie van het gerecht verhoogd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, de nodige politieke wil aanwezig is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Servië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen getroffen heeft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo werd een nieuwe anticorruptiestrategie voor de periode 2013-2018 aangenomen en werd een bijbehorend actieplan uitgewerkt. Servië beschikt ook over een anticorruptieagentschap dat onder meer toeziet op de implementatie van voorgaande strategie. De wil om corruptie te bestrijden leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficiërs, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Volledigheidshalve dient te worden verwezen naar de opmerking van uw advocaat dat u over beperkte intellectuele capaciteiten zou beschikken – een bewering die vooreerst niet gestaafd wordt (CGVS I, p. 11, CGVS II, p. 10). He dan ook kan dienaangaande worden opgemerkt dat er in het kader van de tweede asielaanvraag van uw moeder en in het kader van de eerste asielaanvraag van uw zus K. (...), die zich op gelijkaardige elementen beriep, eveneens een weigeringsbeslissing werd genomen.

Uit het geheel van bovenstaande elementen dient te worden geconcludeerd dat u niet aannemelijk heeft gemaakt er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoekster beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel. Tevens stelt zij dat een manifeste beoordelingsfout werd begaan.

Verzoekster stelt vooreerst dat het CGVS niet aantoonde dat zij heden daadwerkelijk over een nationaliteit beschikt. Doordat de Servische nationaliteit vermeld staat op de geboorteaktes van haar zus en haar broers is het niet zeker dat zij de Kosovaarse nationaliteit kan bekomen. Verder impliceert dit niet dat zij daadwerkelijk de Servische nationaliteit heeft. Volgens verzoekster is het perfect mogelijk dat de afleverende instantie deze nationaliteit heeft vermeld zonder te controleren of verzoeksters familieleden feitelijk wel over de Servische nationaliteit beschikten. Dit alles geldt des te meer nu Roma in zowel Kosovo als Servië slachtoffer zijn van discriminatie en ernstige mensenrechtenschendingen.

Verzoekster betoogt dat verweerder voorbijgaat aan de moeilijkheden die Roma zowel in Kosovo als in Servië hebben om identiteitsbewijzen te bekomen, dit onder meer omdat deze landen een afschrikking- en ontradingbeleid tegen Roma voeren. Verzoekster citeert in deze uit algemene informatie. Zij stelt dat het niet zeker is dat zij van één of beide landen een identiteitsdocument kan bekomen.

Verweerder erkent verder dat de socio-economische situatie voor Roma in zowel Kosovo als Servië moeilijk is en dat er sprake is van zware discriminatie. Volgens verzoekster is deze dermate systematisch en ingrijpend dat er sprake is van een aantasting van de fundamentele mensenrechten zodat het leven van de Roma gemeenschap in deze landen ondraaglijk wordt. Verzoekster citeert andermaal uit algemene informatie.

Waar het CGVS verwijst naar het actieplan in Servië, benadrukt verzoekster verder dat in de praktijk de status van Roma nauwelijks verbeterd is en zij er de meest kwetsbare groep uitmaken. Ook in Kosovo is er nood aan internationale mensenrechtenbewegingen voor de aanpak van de nog steeds heersende discriminatie en mensenrechtenschendingen jegens de Roma gemeenschap.

Daarenboven is er geen enkele vorm van opvang of re-integratie voorzien indien verzoekster zou beslissen om in Servië te gaan wonen. Zij zou in de praktijk dan ook op straat terecht komen, zonder opvang, scholing, bijstand en dergelijke meer. Verzoekster verwijst naar algemene informatie. Zij heeft geen familie, vrienden of kennissen in Servië en zal *de facto* dakloos en ontdaan van alle rechten zijn, temeer nu zij over geen enkel bewijs beschikt voor het feit dat zij de Servische nationaliteit heeft en de overheid het voor Roma moeilijk maakt om documenten te bekomen.

Verzoekster stelt in hoofddorde dat zij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en minstens de subsidiaire beschermingsstatus. In ondergeschikte orde vraagt zij om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.2. Ter staving van haar betoog, voegt verzoekster algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 3-7).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.2. Uit het bepaalde in artikel 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoekende partij de bescherming van dit land niet kan invoeren of geldige redenen aanvoert om te weigeren er zich op te beroepen. Voor de beoordeling van de voorwaarde dat de verzoekende partij de bescherming van het land van nationaliteit niet kan of, uit hoofde van haar vrees, niet wil invoeren, moet de "*nationaliteit*" begrepen worden als de band tussen het individu en een bepaalde Staat (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut des réfugiés*, Genève, 1979, heruitgave, 1992, p.22, § 87). In de hypothese waarin de nationaliteit van een asielzoeker niet met zekerheid kan worden vastgesteld en waarin het geen staatloze betreft, dient de asielaanvraag te worden beoordeeld op dezelfde wijze als deze van een staatloze, hetgeen inhoudt dat zij moet worden beoordeeld ten aanzien van het land waar de asielzoeker in kwestie vroeger zijn gewone verblijfplaats had (ibid., p.22, § 89).

Uit de stukken opgenomen in het administratief dossier, waaronder de geboorteaktes van verzoeksters familieleden en verzoeksters verklaringen zoals neergeschreven tijdens de verschillende gehoren bij het CGVS en de DVZ, kan worden afgeleid dat verzoekster, hoewel zij dit heden probeert te ontkennen, beschikt over de Servische nationaliteit.

Op grond van deze stukken wordt in de bestreden beslissing immers met recht gemotiveerd als volgt:

“Daarenboven wordt vastgesteld dat uw moeder bij haar eerste asielaanvraag een kopie neerlegde van haar Servische geboorteakte, afgegeven op 25 februari 2010 in de gemeente Urosevac (Ferizaj), en van de Servische geboorteaktes van uw jongere zus K. (...) en broers N. (...) en B. (...), afgegeven op 19 februari 2010 (plaats van afgifte onleesbaar). Op de geboorteaktes van uw broers en zus staat genoteerd dat zij de Servische nationaliteit hebben en wordt een JMBG-nummer (een persoonlijk nationaal nummer van Servië) vermeld. Hieruit blijkt dan ook dat uw jongere zus en broers over de Servische nationaliteit beschikken. Uit het dossier van uw oudere broer A. (...) blijkt dat hij eveneens over de Servische nationaliteit beschikt. Er is dan ook geen enkele reden om aan te nemen dat u als enige niet correct bij de Servische autoriteiten zou zijn aangegeven en niet over de Servische nationaliteit zou beschikken. Hierop gewezen, erkende u dat uw ouders u hebben ingeschreven en ontkende u niet dat u over de Servische nationaliteit zou kunnen beschikken (CGVS II, p. 8-9). Uit niets blijkt dan ook dat u niet (meer) zou beschikken over de Servische nationaliteit.”

Verzoekster slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Haar boude bewering dat de Servische autoriteiten geboorteaktes zomaar zouden uitreiken en hierop zonder enig onderzoek de Servische nationaliteit zouden vermelden, wordt op generlei wijze gestaafd en kan bezwaarlijk ernstig worden genomen. Dit geldt nog des te meer nu verzoekster anderzijds betoogt dat de Servische autoriteiten het voor Roma net moeilijk trachten te maken om Servische documenten en de Servische nationaliteit te bekomen.

Waar verzoekster verwijst naar (algemene informatie over) het gegeven dat het voor Roma in Servië moeilijk zou zijn om persoonlijke documenten en het staatsburgerschap te verkrijgen, kan voorts worden opgemerkt dat uit deze informatie geenszins kan worden afgeleid dat het loutere gegeven een Roma te zijn zou kunnen volstaan om aan te tonen of te besluiten dat het onmogelijk zou zijn om Servische documenten en de Servische nationaliteit te bekomen. Hoe de betreffende informatie op verzoekster van toepassing zou kunnen zijn, kan daarenboven geheel niet worden ingezien. Uit het voorgaande blijkt immers genoegzaam dat verzoeksters zus en broers allen over de Servische nationaliteit en een persoonlijk nationaal nummer beschikken, dat bijgevolg aangenomen kan worden dat verzoekster hierover eveneens beschikt en dat verzoekster, hiermee geconfronteerd, uitdrukkelijk erkende dat ook zij door haar ouders werd ingeschreven en niet ontkende dat zij over de Servische nationaliteit zou kunnen beschikken.

Gelet op het voorgaande dient verzoekster voor de behandeling van onderhavig verzoek om internationale bescherming te worden beschouwd als Servisch staatsburger en wordt haar verzoek ten aanzien van dit land onderzocht. Dat zij – volgens hetgeen gesteld wordt in de bestreden beslissing – de mogelijkheid zou hebben om daarnaast de Kosovaarse nationaliteit te verwerven, doet hieraan geen afbreuk.

3.3. Omtrent de door verzoekster aangehaalde vrees ten aanzien van Servië, wordt op basis van de verklaringen van verzoekster en de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd als volgt:

“Aangaande Servië verklaarde u dat u er niemand heeft, het leven er duur is en men er geen goed leven kan hebben (CGVS II, p. 9). De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal toont aan dat heel wat Roma in Servië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Servië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald,... spelen evenzeer een rol). De Servische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is in Servië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Servische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. In dit verband werd in 2016 een nieuwe strategie voor de sociale inclusie van de Roma voor de periode 2016-2025 aangenomen. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategie, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt op het vlak van onderwijs, gezondheidszorg, huisvesting en registratie. Voorts kan nog gewezen worden op het feit dat meerdere gemeenten in Servië ook lokale actieplannen voor de integratie van de Roma hebben aangenomen en dat met de steun van de Europese Unie talrijke

nieuwe projecten ter bevordering van de inclusie van de Roma uitgewerkt en uitgevoerd worden. Tevens zijn er in Servië meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Servische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging dienen te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Servië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Servische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissaris voor de Bescherming van de Gelijkheid, die reageert op klachten van discriminatie en mag overgaan tot het opstarten van een rechtszaak, wat bij gevallen van discriminatie jegens Roma ook daadwerkelijk reeds gebeurd is. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Daarenboven wordt opgemerkt er geen enkele concrete reden is waarom u, in het geval van problemen bij terugkeer in Servië, geen beroep zou kunnen doen op de in Servië aanwezige autoriteiten. Uit informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal blijkt dat in Servië maatregelen werden/worden genomen om de politieke en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de Servische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Servische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie voldoende georganiseerd, bemand en uitgerust is om de nodige bescherming te kunnen bieden aan de bevolking. De Servische justitie en magistratuur ondergingen de afgelopen jaren ingrijpende hervormingen gericht op het verbeteren van de kwaliteit en onafhankelijkheid ervan. Ofschoon er nog talrijke kritische kanttekeningen gemaakt kunnen worden bij het actuele rechtswezen in Servië, o.a. aangaande de politieke beïnvloeding die in het huidige systeem nog niet uitgesloten is, is de geboekte vooruitgang aanzienlijk te noemen en is de transparantie van het gerecht verhoogd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Servische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Dit kan o.a. bij het intern controleorgaan van Binnenlandse Zaken en de ombudsman. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Servië aanwezig zijn. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon er ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, de nodige politieke wil aanwezig is om op een besliste wijze de strijd tegen corruptie aan te gaan en dat Servië de afgelopen jaren dan ook verschillende maatregelen getroffen heeft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo werd een nieuwe anticorruptiestrategie voor de periode 2013-2018 aangenomen en werd een bijbehorend actieplan uitgewerkt. Servië beschikt ook over een anticorruptieagentschap dat onder meer toeziet op de implementatie van voorgaande strategie. De wil om corruptie te bestrijden leidde reeds tot arrestaties van meerdere, soms zelfs hooggeplaatste, functionarissen. De Servische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficiërs, de strijd tegen de georganiseerde misdaad en corruptie, de zogenaamde community policing, e.d.m. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Servië opererende autoriteiten aan alle onderdanen

ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

Verzoekster slaagt er niet in om afbreuk te doen aan de voormelde, uitgebreide motivering of de informatie waarop deze motivering is geschraagd. De informatie waarnaar zij verwijst en waaruit zij citeert in het verzoekschrift en die betrekking heeft op de situatie voor Roma in Servië (bijlagen 3 en 5), ligt namelijk volledig in lijn met en doet bijgevolg geenszins afbreuk aan de landeninformatie waarop voormelde motieven schragen.

Evenmin kan verzoekster worden gevolgd waar zij poneert dat zij bij een terugkeer naar Servië, omwille van het ontbreken van enig netwerk en adequate opvang- en re-integratiemogelijkheden, dakloos en ontdaan van alle rechten zou zijn. Uit die informatie waarnaar zij in dit kader verwijst kan vooreerst geenszins worden afgeleid dat het loutere gegeven een Roma te zijn, te hebben verbleven in het buitenland en zonder netwerk terug te keren naar Servië zou volstaan om te besluiten tot een risico op vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming. Evenmin kan op basis hiervan worden besloten tot een gebrek aan bijstand en bescherming in het geval van eventuele vervolging of schade. Verzoekster toont verder niet concreet aan dat, waar, wanneer of in welke omstandigheden zij daadwerkelijk ten prooi zou (kunnen) vallen aan zulke vervolging of schade in Servië. Bovendien kan in dit kader worden opgemerkt dat verzoekster ook dit gegeven linkt aan de verklaarde moeilijkheid om Servische documenten en de Servische nationaliteit te bekomen doch dat reeds hoger werd vastgesteld en verzoekster eraan voorbijgaat dat aangenomen kan worden dat zij, net als haar zus en haar broers, weldegelijk over de Servische nationaliteit en een Servisch nationaal nummer beschikt. Aldus kan worden aangenomen dat verzoekster bij een terugkeer naar Servië beroep kan doen op haar staatsburgerschap en de hieraan verbonden rechten en zich voor eventuele bijstand en bescherming kan richten tot haar autoriteiten.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat verzoekster de bewering van haar advocaat inzake haar beperkte intellectuele capaciteiten tot op heden niet staft. Zij toont totaal niet aan dat zij onderontwikkeld zou zijn of dat haar verstandelijke vermogens zouden zijn aangetast. Verzoekster laat haar eerder beweerde beperkte intellectuele capaciteiten in het onderhavige verzoekschrift zelfs volledig onvermeld. Derhalve toont zij geheel niet *in concreto* aan dat, waar, wanneer of in welke omstandigheden haar beperkte verstandelijke vermogens in haar hoofde zouden kunnen leiden tot een risico op vervolging of ernstige schade. Verder toont zij, mede gelet op het voorgaande, niet aan dat zij bij zulke eventuele vervolging of schade niet zou kunnen genieten van de bijstand en bescherming van haar autoriteiten.

3.4. Verzoekster legt geen documenten neer die aan het voorgaande afbreuk kunnen doen.

3.5. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.6. Verzoekster toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.7. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier oktober tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT